

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 87 (1038)

Otrdien, 1957. g. 23. jūlijā

8. gads

VISPUSĪGI ATTĪSTĪT VISAS LAUKSAIMNIECĪBAS NOZARES

Lai tuvākajos gados panāktu Amerikas Savienotās Valstīs gaļas, piena un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju, mūsu republikas darbaļaudis, tāpat kā visa padomju tauta, aktīvi iesaistījušies socialistiskajā sacensībā par lopkopības produktu ražošanas krasu palielināšanu.

Atbildot uz partijas aicinājumu, republikas kolhoznieki, MTS darbinieki un lauksaimniecības speciālisti uzņēmās saistības: 1960. gadā uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražot 72 centnerus gaļas (dzīvsvārā) un 400 cētus piena.

Notikusī rajona lauksaimniecības aktīva sanāksme rezumēja socialistiskās sacensības gaitu ar Preiļu un Krustpils rajoniem, kā arī rajona kolchozu un atsevišķu darbarūku vidū.

Šajā pusgadā mēs atpalcām no Krustpils rajona piena ražošanā. Jūlijā vien vidējais piena izslaukums krustpīliešiem par 27 litriem lielāks nekā mums. Ja nesēn Preiļu rajons atpalcā, tad tagad viņi gandrīz panākuši mūs. Lūk, jūnijā vidējais piena izslaukums no govs mums ir tikai par 7 kg lielāks. Šie fakti liecina, ka Preiļu un Krustpils rajona lopkopji strādā daudz labāk un neatlaidīgāk nekā mēs. Tikai vienā rādītājā mēs esam krustpīliešiem priekšā, tas ir, uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes mums sarāžots pusgadā 70 cētus piena, bet viņiem 67 cētus. Tas ir uz 1. jūliju. Skaidrs, ka nākošajos mēnešos viņi mūs panāks un aizsteigsies priekšā arī šajā rādītājā.

Lūk, tāpēc, lai mēs uzvarētu socialistiskajā sacensībā, mums jācenšas, jādara viss, lai piena ražošana pieaugtu labāk un vairāk.

Ļoti liela uzmanība jāpievērš gaļas ražošanai. Pareizi rīkojas tie kolhozi, kur saimnieciski rūpējas par gaļas ražošanu, bekonu audzēšanu un putnu skaita palielināšanu.

Gaļas ražošanu var ievērojami palielināt, attīstot putnkopību, bet galvenais — mums jādod valstij olas. Turpmāk nedrīkst rīkoties kā līdz šim, oļu nodevas aizvietot ar citiem produktiem, bet putnus ik gadus pakāpeniski likvidēt. Kāds tagad stāvoklis?

Šī gada pirmajā pusgadā vien, salīdzinot ar pagājušo gadu, vistu skaits rajonā samazinājās par 1173, tai skaitā, par 1132 dējējvistām. Jau šogad putnu fermas jāierīko visos rajona kolchozos.

Neapmierinošs stāvoklis rajonā arī ar aitkopību. Kaut gan visos rajona kolchozos ir aitu fermas, tomēr aitu skaits samazinās. Šogad mums ir par 373 aītām mazāk kā bija pagājušajā gadā. Saprotams, ka reizē ar aitu skaita samazināšanos, samazinājās arī vilnas ieguve. Mums nav jāaizmirst PSKP CK un PSRS Ministru Padomes vēstule par uzdevumiem tālākai aitkopības attīstībai kolchozos un sovchozos.

Lopkopība ir galvenā mūsu republikas lauksaimniecības nozare. Ātrāka tās nozaru attīstīšana — mūsu neatliekams uzdevums.

Uzņemoties paaugstinātas socialistiskās saistības piena, gaļas un sviesta ražošanā un sacenšoties ar Krustpils un Preiļu rajoniem mums jāstrādā tā, lai šīs uzņemtās saistības izpildītu, lai šajā sacensībā ar kaimiņu rajona darbarūkiem mēs, līvānieši, uzvarētu. Mums ir visas iespējas to izdarīt, viss atkarīgs no lauksaimniecības darbarūkiem.

IZRAKSTS

no Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Dekreta Par daudz bērnu māšu apbalvošanu ar ordeni „Mātes Slava” un medaļu „Mātes medaļa”.

Pamatojoties uz PSR Savienības Augstākās Padomes Prezidija 1944. gada 18. augusta Dekretu, apbalvot PSR Savienības Augstākās Padomes Prezidija vārdā:

1. Ar ordeni „Mātes Slava” II pakāpi mātes, kas dzemdējušas un uzaudzinājušas astoņus bērnus:

1. TATJANU PĒTERA m. BATARĀGU — kolhozniecei Līvānu rajona Rožupes ciema padomē.

II. Ar medaļu „Mātes medaļa” I pakāpi mātes, kas dzemdējušas un uzaudzinājušas sešus bērnus:

1. BERTU JĒKABA m. PAKAVU — kolhozniecei Līvānu rajona Rožkalnu ciema padomē.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētāja vietnieks

E. Ameriks

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Sekretārs

K. Gallis

Rīgā, 1957. 29. jūnijā.

Vēl plašāk izvērst socialistisko sacensību

(No rajona lauksaimniecības aktīva sanāksmes)

21. jūlijā notika mūsu rajona lauksaimniecības aktīva sanāksme, kurā rezumēja socialistiskās sacensības gaitu un nosprauda tālākos uzdevumus cīņā par uzņemto saistību izpildi.

Referatu par socialistiskās sacensības saistību izpildi un uzdevumiem ražas novākšanā nolasīja rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs biedrs Bravins.

Par sasniegumiem lopkopības produkcijas ražošanā, par pavasara sējas savlaicīgu veikšanu (vasarāju sējas plāns izpildīts par 110,7 procentiem) un obligato nodevu teicamu izpildi ceļojošo Sarkano karogu saņēma Rožkalnu ciema padome (priekšsēdētāja b. Pabērze).

Par panākumiem visa kolchoza ražošanas nozaru attīstībā, kur naudas ienākumi pirmajā pusgadā uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes sastāda 23.006 rubļi, vienai liellopa vienībai sagatavots 14 m³ pakaišu kūdras un uz 1 ha aramzemes izvests 4,1 tonna organisko mēslu, ceļojošo Sarkano karogu saņēma Staļina vārdā nosauktais kolchozs (priekšsēdētājs b. Kalvāns, partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Ševčenko).

Par uzvarētāju socialistiskajā sacensībā lopkopībā un par tās plāna izpildi atzīts kolchozs „Nākotne” (priekšsēdētājs b. Rušenieks, partijas pirmorganizācijas sekretāre b. Buceniece).

Par labākajiem sasniegumiem linkopībā ceļojošo Sarkano karogu piešķīra Majenkova vārdā nosauktajam kolchozam (priekšsēdētājs biedrs Pastars, partijas pirmorganizācijas sekretāre b. Švirkste).

Kā uzvarētāju socialistiskajā sacensībā atzina MTS 15. traktoru brigadi, kura apkalpo Čapajeva un Kaļiņina vārdā nosauktos kolchozus (brigadieris b. Maskalāns).

Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas ceļojošos vimpļus par I pusgada piena izslaukumu rādītājiem piešķīra šādām labākajām slaucējām: Staļina vārdā nosauktā kolchoza labākajai slaucējai Paulīnai Kalvānei, kura no katras gada govs izslaukusi 1459 litri, kolchoza „Nākotne” slaucējai Teklai Grandānei, kas no govs izslaukusi 1416 litru piena, kolchoza „Latgales zieds” labākajai slaucējai Antonijai Gulbiniskai, kura no katras govs

izslaukusi 1396 litri piena, kolchoza „Brīvais zemnieks” labākajai slaucējai Franciskai Ancānei, kura izslaukusi no katras govs 1268 litri piena, kolchoza „Uzvara” labākajai slaucējai Rāznai Helenai, kura izslaukusi no katras govs 1266 litri.

Labus rezultātus visu saimniecību nozaru attīstībā ieguvuši kolhozi Čapajeva vārdā nosauktais (priekšsēdētājs b. Gaševs), Kaļiņina vārdā nosauktais (priekšsēdētājs b. Gorbačovs), Vorošilova vārdā nosauktais (priekšsēdētājs b. Agafonovs) un „Zelta vārpa” (priekšsēdētājs b. Černodubs).

Lēmumā atzīmēja labāko slaucēju sasniegumus, kuras pirmajā pusgadā izslaukušas vairāk kā 1000 litru piena no vienas govs.

Kolchozu priekšsēdētājiem, partijas un komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāriem, lauksaimniecības speciālistiem, MTS traktoru brigāžu brigadieriem plaši jāizvērst socialistiskā sacensība otrajā pusgadā par lauksaimniecības kulturu ražību un lopkopības produktivitātes kāpinājumu, lai godam sagaidītu Oktobra revolūcijas 40. gadadienu.

Līvānu rajona lauksaimniecības aktīva dalībnieku

AICINĀJUMS

visiem rajona kolhozniekiem, kolhozniecēm lauksaimniecības speciālistiem, MTS mehanizatoriem

Dārgie biedri!

Visa padomju tauta, sagaidot Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu, izvērsusi socialistisko sacensību par lopkopības produktu ražošanas krasu palielināšanu, lai tuvākajos gados panāktu Amerikas Savienotās Valstīs gaļas, piena un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju. Līvānu rajona darbaļaudis aktīvi iesaistījušies šajā visas tautas kustībā.

Pildīdami Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongresa vēsturiskos lēmumus, kolhozi panākuši pirmos rezultātus lopkopības produktu ražošanas palielināšanā. No 1957. gada 1. janvāra līdz 1. jūlijam kolchozos ražots par 7013 centneru jeb 30 procentiem piena vairāk nekā attiecīgajā laika posmā pagājušajā gadā. Gaļas ražošana šajā laikā pieaugusi par 104,4 cētus, salīdzinot ar pagājušo gadu. Tas viss devis iespēju pirms termiņa izpildīt gaļas un piena sagādes pusgada plānu.

Apsvēruši savas iespējas un rezerves, lauksaimniecības darbinieki nolēmuši šogad palielināt lopkopības produktu ražošanu, pirms termiņa izpildīt sagādes un iepirkuma valsts gada plānu un līdz gada beigām virs plāna pārdot iepirkumā 39.152 cētus piena un 6.578 cētus gaļas.

Atsaucoties uz Komunistiskās partijas aicinājumu, kolhoznieki un kolhoznieces, MTS darbinieki un lauksaimniecības speciālisti uzņēmās socialistiskās saistības: ražot uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes gaļu (dzīvsvārā) visa rajona mērogā 1957. gadā 22,2 cētus, tai skaitā, uz 100 ha aramzemes 20,6 cētus cūkgaļas, bet 1960. gadā — 38 cētus gaļas, tai skaitā 1960. gadā 36,6 cētus cūkgaļas.

Piena ražošana visa rajona mērogā 1957. gadā tiks palielināta līdz 180 cētus uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, bet 1960. gadā — 341,4 cētus.

Vairāki rajona kolhozi uzņēmušies vēl augstākas

saistības. Tā, piemēram, kolchoza „Nākotne” kolhoznieki 1957. gadā ražos 370 cētus piena un 40 cētus gaļas (dzīvsvārā), tai skaitā 30 cētus cūkgaļas un 1960. gadā 447,2 cētus piena un 50 cētus gaļas uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, tai skaitā 50 cētus cūkgaļas.

Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza kolhoznieki 1957. gadā ražos 255 cētus piena un 50 cētus gaļas (dzīvsvārā), tai skaitā 65 cētus cūkgaļas, un 1960. gadā 402 cētus piena un 80 cētus gaļas uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, tai skaitā 89 cētus cūkgaļas.

Attīstīsim vairāk cūkkopību! Audzēsīm vairāk bekonu! Nodarbosimies ar ūdens putnu audzēšanu!

Mēs, rajona lauksaimniecības aktīva dalībnieki, aicinām visus lauksaimniecības darbiniekus vēltīt visus spēkus, lai izpildītu uzņemtās socialistiskās saistības un dotu pienācīgu ieguldījumu mūsu lielās Dzimtenes varenības tālākā nostiprināšanā.

„Šogad lopbarības pietiks“, — saka kolchoza brigadieris

Aizvadītajā ziemā Rožkalnu ciema lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ slaucējas izslauca vairāk piena kā 1955./56. gada ziemā, tomēr šis izslaukuma kāpinājums panākts tikai uz III un IV komplekso brigāžu slaucēju rēķina, kuras izslauca divas reizes piena vairāk kā I un II kompleksajā brigādē, kam par iemeslu bija tikai tas, ka III un IV kompleksās brigades lopi bija labāk apgādāti ar lopbarību.

Tā arteļa I un II kompleksajā brigādē slaucamajām govīm izbaroja tikai 5—6 kg salmu un nedaudz spēkbarības, toties pārējās brigādēs salmus 3—4 kg, āboliņu, skābbarību un spēkbarību.

Arī šogad šo brigāžu kolchoznieki vēl vairāk rūpējas par to, lai sagādātu pēc iespējas vairāk lopbarības.

Atsaucoties Moldāvijas PSR Čadirlungas rajona kolchoznieku aicinājumam, arteļa IV kompleksās brigades slaucējas apņēmās izslaukt no katras govys ne mazāk kā 2000 litru piena pie plāna 1.700 litru.

Šīs brigades kolchoznieki nav aizmirsuši savas saistības, jo pirmajā pusgadā izslauca 1.016 litrus no katras govys, kā arī nav aizmirsuši veco parunu: „Govij piens uz mēles“.

Lūk, tādēļ tad visi brigades kolchoznieki pašizliedzīgi strādā lopbarības sagādē, ja būs pietiekoši daudz sagādāts augstvērtīgas lopbarības, būs drošāks pamats uzņemto saistību izpildei.

Sevišķi čakli šīs brigades kolchoznieki strādāja siena pļaujas un kraušanas darbos, kā rezultātā zālāju pļauju, 16. jūlijā pabeidza pilnīgi. Ne tikai pļaušanai, bet arī žāvēšanai šajā brigādē piegriezti lielu vērbu, jo šeit visu lopbarību tūlīt pēc nopļaušanas otrā dienā sakrāva zārdus kokos (barakos), par kuriem

jau padomāja agrāk — ziemā un agrī pavasarī. Cik daudz šādu koku bija sagatavojuši brigades laudis, bija pat grūti saskaitīt, jo šis skaits sniedzās pāri par 300 pāru. Toties tagad uz lauka saskaitīt tos vēl grūtāk, jo sakrauto zārdus koku (barakus) skaits ievērojami pārsniedz 600, kuros, aptuveni rēķinot, sakrauts vismaz 130—140 tonnas augstvērtīgas lopbarības, kuras lielākā daļa līdzīga vitamīnu sienam. Vairāk kā 30 tonnas šī siena savestas šķūņos.

Ja pajautājam IV kompleksās brigades brigadierim, kā šogad būs ar lopbarību, tad komunistis b. Lapatjuks atbild: „Pagājušajā gadā āboliņa un un mītra bija nedaudz vairāk kā 60 tonnas, tad šogad ievāksim vismaz 130 tonnas āboliņa vien, kā arī visa lopbarība šogad vērtīgāka.“

Lopbarības sagādē sevišķi nopelni brigades pļāvējiem bb. P. Rācenim, J. Kriškānam, R. Briedim un E. Rāznam, kas gandrīz 10 dienās nopļāva visu brigades zālāju platību. Toties par krāvējiem pat grūti pateikt, kurš labākais, jo kraušanas darbos pašizliedzīgi piedalījās visi kolchoznieki, kā rezultātā sabiedriskie un personīgie lopi būs nodrošināti ar lopbarību.

Ja visus iepriekšējos gadus ziemāju salmi tika izlietoti tikai lopbarībai, tad šogad vismaz lielāko daļu šo salmu izlietosim pakaišiem, jo ziemāji noauguši ļoti labi, kā rezultātā varēsīm uzkrāt vairāk organisko mēslu, kas dos iespēju uz priekšu vēl vairāk celt lauku kultūru ražību“. Noslēgumā b. Lapatjuks atzīmēja: „Mēs, sagādājot šādu daudzumu lopbarības, esam droši, ka uzņemtās saistības ne tikai izpildīsim, bet pat pārsniegsim“.

O. Smitga,
kolchoza „Uzvara“ agronoms

Meliorācijas tehnika kolchoza pļavās

Agrāk . . .

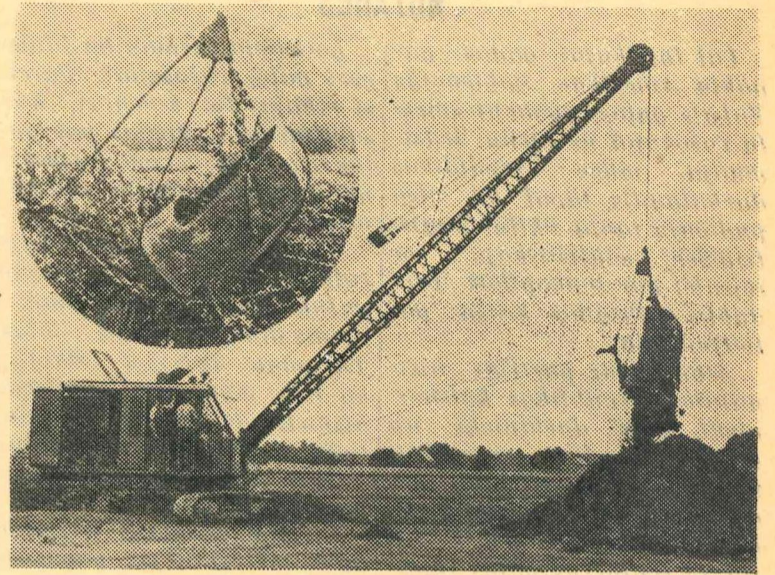
Iesalnieku ezers kolchozā „Nākotne“, apkārt vilpojošo druvu ieskaits, guļ kā dziļā bļodā. Tam apkārt izplešas dūksnājs, nepārejams krasti. Vēl labi kolchoznieku atmiņā glabājas tie laiki, kad gadus 30 atpakaļ ezera krastos, Vucenu dūksnājā un Grīvas pļavās, caur kurām plūst vienīgais ezera ūdeņus novadošais grāvis, tik tikko varēja iebrīst sienu pļāvējs. Bet kas tas bija par sienu. Pat sliktākos gadus, kad lopbarības bija maz, lopi to neēda. Bija arī tādas vasaras, kad pļavu gabali pārplūda un nevarēja novākt zāli pat pakaišiem. Grūti bija. Nopļauto zāli vajadzēja iznest vai nu ar nešanu, vai izvilkt sausākā vietā ar garām virvēm. Daudz domāja toreizējie viensētņieki, kā atkarot no ūdens skavām pļavas, kā pacelt to auglību. Izeja bija tikai viena — jārok novadgrāvis no ezera līdz Daugavai. Viena zemnieka spēkiem to izdarīt nevarēja, tas prasīja daudz līdzekļu. Un viensētņieki sāka organizēt meliorācijas biedrību. Bet arī te panākumi nenāca tik viegli. Vienam bija jānosusina 3 ha, citam 2, bet bija arī tādi, kas nemaz negribēja piedalīties meliorācijas biedrībā ar saviem līdzekļiem. Tēpat pieci gadi bija vajadzīgi, lai varētu uzsākt grāvja rakšanas darbus. Un kā to raka? Cauru vasaru no saules līdz saulei Latgales bataraku dēli cilāja lāpstas savās tulznainajās rokās. Sīksti un lēni padevās darbs.

Pēc grāvja izrakšanas ūdeņi manāminosēdās. Gāja laiks. Grāvis aizsērēja un atkal ezers un pļavas no ūdens pārpilnības uzpūtās kā sūceklis. Pļavas deva maz un bezvērtīgu sienu, tajās stīga lopi.

. . . Un tagad

Šodien Iesalnieku ezera novadgrāvja trasē strādā spēcīgs ekskavators. Pāris cilvēku ar tehnikas palīdzību mēneša laikā veic to, ko agrāk strādāja gadiem. Cik viegli slīd ekskavatora kauss slapjajā zemē. Čikst pārpurvotās pļavas zem mašīnas varenajiem soļiem un pado-

das padomju cilvēka gribai. Aiz viņiem paliek ūrs, dziļš grāvis, pa kura abām nogāzēm uz dibenu sūcas brūnas rāvaina ūdens straumītes tās savienojas un, it kā atbrīvojušās no smaga sloga, uzņem arvien straujāku gaitu uz Daugavas pusi.

Līdz ar novadgrāvja un sīkaku nosusināšanas kanālu izrakšanu nosēdīsies arī ezera līmenis, nosēdīsies pļavas. Vairāk kā 100 ha varēs kultivēt, ierīkot teicamas ganības.

Tikai padomju vara un kolchozu iekārta pavēra ceļu ag-

rākajam Latgales zemniekam, tagadējam kolchozniekam uz vispusīgu meliorācijas darbu izvešanu sabiedriskās saimniecības laukos un pļavās.

A. Birzāks

Lai būtu vairāk augļu un ogu konservu

Lai nodrošinātu mūsu republikas iedzīvotājus ar labiem augļu konserviem un ievārījumiem, Jēkabpils konservu fabrika noorganizējusi mūsu rajonā divus augļu-ogu pieņemšanas punktus. Viens punkts atrodas Līvānos, Pionieru ielā 5, otrs — Jersikā. Jersikā ogas pieņem pirmdienās un otrdienās, pārējās nedēļas dienās pieņem Līvānos. Par augļiem un ogām maksā

noteiktas cenas. Piemēram, jānogas maksā 2 rubļi kg, upenes — 4 rubļi, melnlenes — 2 rubļi, brūklenes 1,5 rubļi, dzērvenes 2 rubļi, āboli 0,5—3 rubļi kg.

Rajona iedzīvotāji, kam ir pārpalikums dažādas ogas un augļi, nododiet tos Jēkabpils konservu fabrikai pārstrādāšanai!

G. Birze

Vecuma pensijas par nepilnu darba stažu

Likumā par valsts pensijām, ko 1956. g. 14. jūlijā pieņēmusi PSRS Augstākā Padome, ir pants, kurš paredz nodrošināt ar valsts pensijām vecos strādniekus un kalpotājus, kuriem ir vecuma pensijas piešķiršanai nepieciešamais vecums (vīr. 60 g., sievietēm 55 g.), bet nav darba staža (vīr. 25 g., sievietēm 20 g.).

Tādi gadījumi var būt tad, ja kādu svarīgu iemeslu dēļ nevar agrāko darba stažu nodibināt. Piemēram, iznīcināti iestādes vai uzņēmuma archiva dokumenti, miruši vai nav zināmi darba devēji mājkalpotājiem, miruši darba biedri, kas varētu apliecināt kopējo darba stažu u. t. t. Vai arī, ja agrāk bijis zemkopis, tagad ir strādnieks vai kalpotājs, bet nav bijis iespējams izstrādāt pensijas piešķiršanai nepieciešamo darba stažu.

Šādos gadījumos strādniekiem un kalpotājiem ir tiesības pieprasīt vecuma pensiju, kura tiek piešķirta proporcionāli izstrādātam darba stažam, kāds ir uz pensijas pie-

prasījuma dienu. Tas nozīmē, jo darba stažs lielāks, jo lielāka pensija.

Taču jāievēro, ka pie vecuma pensijas piešķiršanas par nepilnu darba stažu ir daži saistoši noteikumi.

Vecuma pensiju par nepilnu darba stažu piešķir tad, ja 1) **pensijas piešķiršanai nepieciešamais vecums sasniegts, kad pensijas prasītājs bijis strādnieks vai kalpotājs**, t. i., ja vīriešiem 60 g. un sievietēm 55 g. izpildījušies tieši darbā. Piem. R. Kalniņam 15. jūlijā izpildījās 60 g., bet 14. jūlijā ar direktora pavēli no darba bijis atbrīvots — tiesību uz vecuma pensiju par nepilnu darba stažu nav. Tiesības uz pensiju zaudētas arī tad, ja Kalniņš būtu 16. jūlijā iestājies tūlīt citā darbā. Tieši uz pensijas piešķiršanai nepieciešamā vecuma sasniegšanas dienu, (15. jūlijā) Kalniņš nav bijis strādnieks.

2) **uz pensijas pieprasīšanas dienu nostrādātiem jābūt 3 gadiem, kuros ko-**

pējais pārtraukums pieļaujams 6 mēneši. Piemēram, šādi pārtraukumi rodas pārejot no vienas darba vietas uz otru. Ja pārtraukums ir ilgāks, pensija nevar tikt piešķirta.

3) **uz pensijas pieprasījuma iesniegšanas dienu jābūt strādniekam vai kalpotājam.** Piemēram, strādnieks Bērziņš pieprasījumu pensijas piešķiršanai par nepilnu darba stažu iesniedzis 16. jūlijā bet ar direktora pavēli no darba atbrīvots 15. jūlijā. Tātad uz pensijas pieprasījuma iesniegšanas dienu nav bijis strādnieks ne kalpotājs. Līdz ar to pensija par nepilnu darba stažu nevar tikt piešķirta, kaut arī visi citi noteikumi izpildīti.

Lai uzņēmumu un iestāžu strādnieki un kalpotāji varētu šo pēdējo noteikumu izpildīt, lielāka uzmanība jāpievērš administrācijai un arodbiedrībām pie strādnieku atbrīvošanas no darba. Nevar vienaldzīgi ierakstīt darba grāmatīņā — atbrīvots no darba sakarā ar aiziešanu

pensijā — nepainterēsējoties, vai atbrīvojamais vecais strādnieks maz ir iesniedzis pensijas pieprasījumu. Tādējādi var tikt atņemtas vienam otram strādniekam tiesības uz nodrošinājumu vecumdienās uz visiem laikiem.

4) **kopējam darba stažam jābūt ne mazākam kā 5 gadi** (kā vīriešiem tā sievietēm). Tā tad — 3 gadiem jābūt tieši pirms iesnieguma iesniegšanas, bet divus gadus var pierādīt par jebkuru laiku.

Pensijas par nepilnu darba stažu piešķir kā tiem strādniekiem vai kalpotājiem, kuri pēc pensijas pieprasījuma iesniegšanas turpina strādāt, tā arī tiem, kuri tūlīt atstāj darbu. Tiem, kas pēc pensijas piešķiršanas turpina strādāt, pensija līdz aiziešanai no darba netiek maksāta, bet pensionāram ik pēc 2 gadu nostrādāšanas pēc pensijas piešķiršanas, ir tiesības prasīt pensijas apmēru pārrēķināšanu par lielāku darba stažu vai no lielākas darba algas. Par mazāku nostrādātu laiku pensijas apmērs netiek pārrēķināts.

Nepilna darba staža pensija tiek piešķirta nepiemērojot nekādus atvieglotus noteikumus. Pie šīs pensijas piešķiršanas netiek piemaksātas nekādas piemaksas (ģimenes, nepārtraukta darba staža u. c.), netiek ņemti vērā darba apstākļi (smagi, karsti), darba stažu nedubulto u. t. t. Tā tiek piešķirta izejot no vienkāršas darba pensijas.

Strādniekiem un kalpotājiem, kuriem piešķirta vecuma pensija par nepilnu darba stažu, ir tādas pašas tiesības uz dažādiem atvieglotumiem kā pensionāriem, kam pensija ir piešķirta par pilnu darba stažu.

Par nepilnu darba stažu var tikt piešķirta pensija arī mājkalpotājiem, ja viņi var izpildīt visus iepriekš uzrādītos noteikumus un ja darba devēji ar viņiem noslēguši darba līgumus, kuri reģistrēti komunālās saimniecības strādnieku arodbiedrībā un ja tiek maksāti sociālās nodrošināšanas maksājumi.

A. Strōde,
Līvānu rajona sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja

Redaktore H. JEROFJEVA